

Fransa delimitasiyanın başlanmasını niyə təqdir etmir?

4 kəndin Azərbaycana qaytarılması ilə bağlı Parisin susqunluğu Makron hakimiyyətinin regionda münasibətlərin normallaşmasında maraqlı olmadığını bir daha təsdiq edir

Son üç il yarım ərzində Azərbaycanın ard-arda əldə etdiyi qələbələrin fonunda neokolonialist Fransanın ölkəmizə qarşı yürütdüyü aqressiv siyasət göstərir ki, Paris bölgədəki yeni reallıqları heç cür həzm edə bilmir. Üstəlik Bakının Fransanı siyasi, diplomatik platformalarda məğlubiyətlərə uğratması, onun neokolonialist siyasətini dünyada ifşa etməsi Yelisey sarayını dərinədən sarsıdıb. Bütün bunlara görədir ki, Makron hökuməti ardıcıl olaraq yanlış addımlar atır, səhv qərarlar verir.

Aprelin 16-da Azərbaycandakı səfirini Parisə çağırması da Makron hökumətinin növbəti yanlış kimi tarixə yazıldı.

44 günlük müharibədən, xüsusilə də Azərbaycanın suverenliyini təmin etməsindən sonra Bakı ilə Paris arasında diplomatik əlaqələr ikinci tərəfin davamlı siyasi təxribatları nəticəsində onsuz da yaxşı deyildi, sözügedən fakt isə bu münasibətlərə daha bir zərbə oldu.

Məkrli və uğursuz gedişlər

Fransa Azərbaycanla münasibətləri pozmaq üçün məkrli gedişlər etməyə çalışır və hadisələrin bu həddə çatmasında birtərəfli olaraq Azərbaycanı günahlandırır. Bununla dünyada ölkəmizə qarşı mənfi rəy formalaşdırmaq istəyir, koloniyasına çevirmək istədiyi Cənubi Qafqazla bağlı siyasətini həyata keçirmək üçün özünə ortaqlar axtarır. Ancaq Makron hökuməti özü də yaxşı fərqindədir ki, budəfəki gedişi də əvvəlki təkliflərdən fərqli olaraq təkliflərinə fiaskoya məhkumdur.

Həm Vətən müharibəsi dövründə, eləcə də ondan sonrakı müddətdə Emmanuel Makron beynəlxalq təşkilatlar vasitəsilə qərəzli qətnamələr qəbul etməklə ölkəmizə qarşı sanksiyalara nail olmağa çalışıb. BMT Təhlükəsizlik Şurasında, Avropa İttifaqı, Frankofoniya kimi təşkilatlarda və digər beynəlxalq platformalarda dəfələrlə Azərbaycan əleyhinə sənəd layihələrinin təşəbbüskarı olub.

Amma riyakar Fransanın heç bir hüquqa dayanmayan təklif və tələbləri gözlədiyi beynəlxalq dəstəyi almayıb.

Yelisey sarayının azərbaycanofob siyasəti o həddə çatıb ki, mədəniyyətimizə qarşı da düşmənçilik aparır. Bunu Avropanın bu "mədəniyyət beşiyi" sayılan ölkəsində Azərbaycan şairi Xurşidbanu Natəvanın heykəlinə qarşı həyata keçirilən vandalizm aktının timsalında da aydın görmək mümkündür.

Azərbaycan hər zaman Fransanın yürütdüyü neokolonialist, şovinizm, ksenofobiya və digər mədəniyyətlərə qarşı dözümsüzlük siyasətini ifşa edir.

Bu gün Bakı Fransanın əsarətində inləyən xalqların azadlıq tribunasına çevrilib, onların haqq səsinə beynəlxalq ictimaiyyətə çatdırılır, Parisin çirkin simasını göstərir.

Azərbaycanın Fransanın casus şəbəkəsini çökdürməsi bu ölkənin onsuz da sürətlə düşən imicinin yerlə bir olmasına səbəb oldu, geosiyasi planlarını, oyunlarını dünyaya faş etdi.

Bütün bunlar isə Makron hökumətinin qəzəbinə səbəb olub. Buna görə də hətta onlar Azərbaycan şairinin heykəlinə hücum etmək kimi səviyyəsizlik nümayiş etdirirlər. Halbuki Fransa hər zaman özünü dünyaya "mədəniyyət", "humanizm" ünvanı kimi sırayır. Əslində isə XIX əsrdə müstəmləkə müharibələrində öldürülən döyüşçülərin 18 min ədəd kəllə sümüyünün Parisin İnsan Muzeyində saxlanılaraq nümayiş etdirilməsinin özü belə Fransanın mədəniyyətdən, humanizmdən çox uzaq olduğunu göstərən faktır.

Paris sülh prosesinə mane olur

Cənubi Qafqaza yerləşmək kimi xam xəyalların arxasınca düşən Makron hökuməti son üç il yarım müddət-

də açıq şəkildə Ermənistanla hərbi yardım verməklə, separatçıları dəstəkləməklə regionda yenidən münəfişə yaranması, müharibə başlaması üçün planlar həyata keçirir. Hər vəchlə iki ölkə arasında normallaşmaya mane olmağa çalışır. Hələ 2023-cü ildə məhz Makronun təxribatı nəticəsində Azərbaycan İspaniyanın Qranada şəhərində planlaşdırılan beşərəfli görüşdən imtina etmişdi.

Bu il fevralın 17-də Münxendə Bakı və İrəvanın liderlər səviyyəsində keçirdiyi görüşdən dərhal sonra da Ermənistanın baş naziri Nikol Paşinyan E.Makronun təhriki ilə Parisə yola düşərək orada Azərbaycana qarşı böhtanlar səsləndirdi və bütün bunlar sülhə birbaşa zərbə vurdu.

Bir tərəfdən Fransa Ermənistanı silahlandıraraq revanşa qızıdırır, digər tərəfdən də riyakarlıqla vasitəçi kimi danışıqlarda iştirak etmək istəyir. Lakin yuxarıda gətirdiyimiz bəzi nümunələrdən də aydın görüldüyü kimi, Fransa iki ölkə arasında normallaşmanın, ümumiyyətlə, Cənubi Qaf-

qazda barışın əldə olunmaması üçün sülh prosesinə maneçilik törədir.

O da bir başqa faktır ki, Fransa Azərbaycan ilə Ermənistan arasında münəfişənin danışıqlar yolu ilə nizamlanmasında ATƏT-in keçmiş Minsk qrupu çərçivəsində vasitəçi olaraq 25 illik fəaliyyəti dövründə də sülh istiqamətində heç bir əməli fəaliyyət göstərməyib. Onilliklər boyu çalışıb ki, məsələ Ermənistanın xeyrinə əbədi olaraq dondurulsun.

Hazırda da Ermənistanın geniş şəkildə silahlanmasını həyata keçirməsi Fransanın addımlarının sülhə xidmət etmədiyini gün kimi ortaya qoyur.

Elə Qazaxın 4 kəndinin azad edilməsi ilə delimitasiya proseslərinə start verilməsinə heç bir reaksiya göstərməməsi və susqunluğu da Makron hökumətinin sülh prosesində maraqlı olmadığını göstərir.

Bildirək ki, qeyri-anklav 4 kəndin qaytarılması barədə əldə olunan razılaşmadan dərhal sonra beynəlxalq ictimaiyyət tərəfindən bir-birinin ardınca məsələni alqışlayan açıqlamalar gəldi. ABŞ Dövlət Departamenti, NATO, Aİ, BMT kimi nüfuzlu təşkilatlar, o cümlədən Böyük Britaniya, Almaniya, İsveç, Norveç və digər ölkələr tərəfindən də verilən açıqlamalarda Ermənistan ilə Azərbaycan arasında sərhədin delimitasiyası prosesində razılaşmanın əldə olunmasının təqdirlə qarşılandığı bildirildi.

Ancaq delimitasiya prosesinin başlaması ilə bağlı Parisin təqdiredici açıqlamasını görmədik. Görünür, Cənubi Qafqazda sülhün əldə olunması üçün iki ölkənin heç bir vasitəçiyə lüzum görmədən masa arxasında razılaşma əldə etməsi və ya Azərbaycanla Ermənistan arasında münasibətlərin normallaşmasına yönəlik addımlar Fransanı qane etməyib. Buna görə də "sülhpərvər" Paris məsələ ilə bağlı səsinə çıxarmır.

*Yasəmən MUSAYEVA,
"Azərbaycan"*

